

3. Ἐφ' ὅσον ὁ Διευθυντὴς ἤθελε πεισθῇ ὅτι οὕτω ἐπιβάλλουσιν αἱ δημόσιαι ἀνάγκαι, οὗτος δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως οἰονδήποτε τελωνειακὸν γραφεῖον παραμείνῃ ἀνοικτὸν καὶ οἱ τελωνειακοὶ λειτουργοὶ εἶναι διαθέσιμοι ἐν αὐτοῖς ἢ ἀλλαγῇ πρὸς διεκπαιρέωσιν ἐργασίας, εἰς ἑτέρας ἡμέρας καὶ/ἢ ὥρας πλὴν τῶν καθοριζομένων ἐν παραγράφῳ 2 τῆς παρούσης Γνωστοποιήσεως, ἐπὶ τῷ ὅρῳ καταβολῆς τῶν ἐν τοῖς ἐφεξῆς τελῶν ὑπερωρίας :

Δι' ἕκαστον τελωνειακὸν λειτουργὸν	£1.250 μίλς καθ' ἑκάστην ὥραν
Δι' ἕκαστον ἀνώτερον τελωνοφύλακα ἢ τελωνοφύλακα	£0.750 μίλς καθ' ἑκάστην ὥραν.

4. Δι' ἑκάστην αἵτησιν ὑπερωριακῆς ἐργασίας καταβάλλονται τέλη, κατ' ἐλάχιστον ὄριον, δύο ὥρων :

Νοεῖται ὅτι—

(α) ἐὰν ἡ ὑπερωριακὴ ἐργασία ἀρχεταὶ ὀλιγώτερον τῶν δύο ὥρων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐπισήμων ὥρων ἐργασίας καταβάλλονται τέλη ὑπερωρίας μόνον ἀναφορικῶς πρὸς τὸ διάστημα τὸ διαρρέον μεταξὺ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὑπερωριακῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐπισήμων ὥρων ἐργασίας·

(β) ἐὰν ἡ ὑπερωριακὴ ἐργασία περατοῦται πρὸ τῆς παρελεύσεως δύο ὥρων ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐπισήμων ὥρων ἐργασίας, καταβάλλονται τέλη ὑπερωρίας μόνον διὰ τὸ διάστημα τὸ διαρρέον ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐπισήμων ὥρων ἐργασίας καὶ τῆς περατώσεως τῆς ὑπερωριακῆς ἐργασίας.

5. Οὐδὲν τέλος καταβάλλεται καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἐργασίαν σχεσιν ἔχουσαν πρὸς τὴν ἐπιθίβασιν ἢ ἀποθίβασιν ἐπιβατῶν ἐν τῷ Ἀερολιμένῳ Λευκωσίας.

Ἀριθμὸς 103

Ο ΠΕΡΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΝΟΜΟΣ

(ΝΟΜΟΙ 41 ΤΟΥ 1962, 7 ΤΟΥ 1964 ΚΑΙ 43 ΤΟΥ 1966)

Γνωστοποιήσις δυνάμει τῶν ἄρθρων 7 (1) (β) καὶ 7 (2) (β).

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐνασκοῦν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγούμενας εἰς αὐτὸ δυνάμει τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἐδαφίου (1) καὶ τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἐδαφίου (2) τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ περὶ Ἀρχιτεκτόνων καὶ Πολιτικῶν Μηχανικῶν Νόμου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «ὁ Νόμος»), τῇ συμβουλῇ τοῦ Συμβουλίου, γνωστοποιεῖ ὡς ὅτι ἐμπροσθέντως πρὸς τὰ Πανεπιστήμια καὶ Ἰδρύματα τὰ καθοριζόμενα εἰς τὸν Πρῶτον καὶ Δεύτερον Πίνακα τῆς Γνωστοποιήσεως τῆς δημοσιεύσεως ὑπ' ἀρ. 40 εἰς τὸ Τρίτον Παράρτημα τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Δημοκρατίας τῆς 24ης Ἰανουαρίου 1963, καὶ εἰς τὰς Γνωστοποιήσεις τὰς δημοσιευθείσας ὑπ' ἀρ. 202, 821, 374 καὶ 671 εἰς τὸ Τρίτον Παράρτημα τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Δημοκρατίας τῆς 25ης Ἰουνίου 1964, τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου 1965, τῆς 18ης Μαΐου 1967 καὶ τῆς 11ης Αὐγούστου 1967, ἀντιστοίχως, τὰ ἀναφερόμενα Πανεπιστήμια καὶ Ἰδρύματα τὰ καθοριζόμενα εἰς τὸν Πρῶτον καὶ Δεύτερον ὡς κάτωθι Πίνακα ἐνεκρίθησαν ὡς Πανεπιστήμια καὶ Ἰδρύματα ἐμπίπτοντα ἐντὸς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἐδαφίου (1) καὶ τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἐδαφίου (2) τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Νόμου, ἀντιστοίχως.